Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B**

DIREKTIVA 2001/24/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 4. travnja 2001.

o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija

(SL L 125, 5.5.2001., str. 15)

Promijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014.	L 173	190	12.6.2014

▼B

DIREKTIVA 2001/24/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 4. travnja 2001.

o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 47. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ([2]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog monetarnog instituta ([3]),

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ([4]),

budući da:

(1) U skladu s ciljevima Ugovora, treba promicati skladan i uravnotežen razvoj gospodarskih aktivnosti u čitavoj Zajednici uklanjanjem svih prepreka slobodi poslovnog nastana i slobodi pružanja usluga unutar Zajednice.

(2) Istodobno s uklanjanjem tih prepreka, treba razmotriti do kakve bi situacije moglo doći ako neka kreditna institucija naiđe na poteškoće, posebno u slučaju kada ta institucija ima podružnice u drugim državama članicama.

(3) Ova Direktiva je dio zakonodavnog okvira Zajednice određenog Direktivom 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija ([5]). Iz toga proizlazi da sve dok djeluju, kreditne institucije i njihove podružnice čine jedinstveni subjekt koji podliježe nadzoru nadležnih tijela države u kojoj je izdano odobrenje za rad koje vrijedi na cijelom području Zajednice.

(4) Bilo bi posebno nepoželjno odstupiti od takvog jedinstva institucije i njezinih podružnica u slučajevima kada je potrebno donijeti mjere restrukturiranja ili pokrenuti likvidacijski postupak.

([1]) SL C 356, 31.12.1985., str. 55. i SL C 36, 8.2.1988., str. 1.
([2]) SL C 263, 20.10.1986., str. 13.
([3]) SL C 332, 30.10.1998., str. 13.
([4]) Mišljenje Europskog parlamenta od 13. ožujka 1987. (SL C 99, 13.4.1987., str. 211.), potvrđeno 2. prosinca 1993. (SL C 342, 20.12.1993., str. 30.), Zajedničko stajalište Vijeća od 17. srpnja 2000. (SL C 300, 20.10.2000., str. 13) i Odluka Europskog parlamenta od 16. siječnja 2001. (još nije objavljena u Službenom listu). Odluka Vijeća od 12. ožujka 2001.
([5]) SL L 126, 26.5.2000., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 2000/28/EZ (SL L 275, 27.10.2000., str. 37.).

▼B

(5) Donošenje Direktive 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita ([1]) koja je uvela načelo obveznog članstva kreditnih institucija u sustavu osiguranja u svojoj matičnoj državi članici, još očitije ukazuje na potrebu međusobnog priznavanja mjera restrukturiranja i likvidacijskog postupka.

(6) Upravna ili pravosudna tijela matične države članice moraju imati isključivu ovlast odlučivati o mjerama restrukturiranja i njihovom provođenju koje su određene važećim zakonima i praksom dotične države članice. Zbog teškoća oko usklađivanja zakonodavstva i prakse u državama članicama, potrebno je da države članice međusobno priznaju mjere koje je svaka od njih poduzela kao bi se ponovno uspostavio održivi rad kreditnih institucija kojima su izdale odobrenje za rad.

(7) Nužno je jamstvo da će mjere restrukturiranja koje donesu upravna ili pravosudna tijela matične države članice, kao i mjere koje donesu osobe ili tijela imenovane od strane tih tijela s ciljem upravljanja tim mjerama restrukturiranja, uključujući i mjere koje dozvoljavaju mogućnost obustave plaćanja, obustave mjera izvršavanja, ili smanjenje potraživanja, te svaku drugu mjeru koja bi mogla utjecati na postojeća prava trećih strana, biti učinkovite u svim državama članicama.

(8) Određene mjere, posebno one koje utječu na funkcioniranje unutarnje strukture kreditnih institucija ili na prava direktora ili dioničara, ne moraju biti obuhvaćene ovom Direktivom da bi bile učinkovite u državama članicama, ako je u skladu s pravilima međunarodnog privatnog prava mjerodavno pravo ono matične države.

(9) Određene mjere, posebno one povezane s daljnjim ispunjavanjem uvjeta za odobrenje za rad, već su predmetom međusobnog priznanja sukladno Direktivi 2000/12/EZ u mjeri u kojoj te mjere ne utječu na prava trećih strana koja su postojala prije njihovog donošenja.

(10) Osobe koje sudjeluju u radu internih struktura kreditnih institucija, kao i direktore i dioničare tih institucija, kad se o njima govori u tom svojstvu, ne treba, za potrebe ove Direktive, smatrati trećim osobama.

(11) Potrebno je obavijestiti treće strane o provedbi mjera restrukturiranja u državama članicama u kojima su smještene podružnice kada te mjere mogu spriječiti ostvarivanje njihovih prava.

(12) Načelo jednakog postupanja prema vjerovnicima, u pogledu mogućnosti koje su im dostupne za pokretanje postupka, zahtijeva da upravna ili pravosudna tijela matične države članice donesu mjere potrebne da se vjerovnicima u državi članici domaćinu omogući ostvarenje njihovih prava za pokretanje postupka u utvrđenom vremenskom razdoblju.

([1]) SL L 135, 31.5.1994., str. 5.

▼B

(13) Za podružnice kreditnih institucija sa sjedištem izvan Zajednice, a smještene su u različitim državama članicama, mora postojati određena koordinacija uloge upravnih ili pravosudnih tijela u mjerama restrukturiranja i likvidacijskom postupku.

(14) U nedostatku mjera restrukturiranja, ili u slučaju da te mjere zakažu, moraju se likvidirati kreditne institucije koje su u teškoćama. U takvim je slučajevima potrebno osigurati međusobno priznavanje likvidacijskih postupaka i njihovih učinaka u Zajednici.

(15) Važna uloga koju nadležna tijela matične države članice imaju prije pokretanja likvidacijskog postupka može se nastaviti i tijekom likvidacijskog postupka kako bi on mogao biti pravilno proveden.

(16) Jednako postupanje prema vjerovnicima zahtijeva da kreditna institucija bude likvidirana u skladu s načelima jedinstva i univerzalnosti, što zahtijeva da upravna ili pravosudna tijela matične države članice imaju isključivu nadležnost i da njihove odluke budu priznate u svim ostalim državama članicama te da u njima mogu bez ikakvih formalnosti proizvesti iste učinke koje im pripisuje pravo matične države članice, osim ako ovom Direktivom nije predviđeno drukčije.

(17) Izuzeće koje se odnosi na učinke mjera restrukturiranja i likvidacijskog postupka na određene ugovore i prava ograničeno je na takve učinke i ne obuhvaća druga pitanja vezana za mjere restrukturiranja i likvidacijski postupak kao što su podnošenje, ovjera, prijem i razvrstavanje potraživanja u vezi s takvim ugovorima i pravima te kao što su pravila za upravljanje raspodjelom prihoda od unovčenja imovine na koja se primjenjuje pravo matične države članice.

(18) Dobrovoljna likvidacija je moguća ako je kreditna institucija solventna. Upravna ili pravosudna tijela matične države članice mogu ipak, kada je to primjereno, donijeti odluku o mjeri restrukturiranja ili o likvidacijskom postupku čak i nakon što je dobrovoljna likvidacija započela.

(19) Oduzimanje odobrenja za obavljanje bankarskog poslovanja jedna je od nužnih posljedica koju podrazumijeva likvidacija kreditne institucije. Oduzimanje odobrenja ne treba međutim spriječiti nastavak nekih djelatnosti te institucije u mjeri u kojoj je to nužno ili primjereno za potrebe likvidacije. Matična država članica može ipak uvjetovati da takav nastavak djelovanja podliježe suglasnosti i nadzoru njezinih nadležnih tijela.

(20) Pružanje informacija poznatim vjerovnicima na pojedinačnoj osnovi jednako je neophodno kao i njihovo javno objavljivanje kako bi se, prema potrebi, vjerovnicima omogućilo da prijave svoja potraživanja ili podnesu svoje primjedbe vezano uz njihova potraživanja unutar zadanih rokova. To se treba odvijati bez diskriminacije vjerovnika s domicilom u državi članici koja nije matična država članica, ili diskriminacije na temelju boravišta ili prirode potraživanja. Vjerovnike je potrebno na odgovarajući način redovito informirati tijekom cijelog trajanja likvidacijskog postupka.

▼B

(21) Isključivo u svrhu primjene odredaba ove Direktive na mjere restrukturiranja i na likvidacijski postupak koji obuhvaća podružnice u Zajednici kreditne institucije sa sjedištem u trećoj zemlji, definicije izraza „matična država članica”, „nadležna tijela” i „upravna ili pravosudna tijela” trebaju biti definicije države članice u kojoj se podružnica nalazi.

(22) Ako kreditna institucija koja ima sjedište izvan Zajednice posjeduje podružnice u više od jedne države članice, sa svakom podružnicom treba u smislu primjene ove Direktive postupati zasebno. U tom slučaju upravna ili pravosudna tijela, nadležna tijela kao i upravitelji i likvidatori trebaju nastojati koordinirati svoje aktivnosti.

(23) Premda je važno pridržavati se načela da pravo matične države članice utvrđuje sve učinke mjera restrukturiranja ili likvidacijskog postupaka, kako one proceduralne tako i suštinske, potrebno je također imati na umu da ti učinci mogu biti suprotni pravilima koja se uobičajeno primjenjuju u kontekstu gospodarske i financijske djelatnosti dotične kreditne institucije i njezinih podružnica u drugim državama članicama. U nekim slučajevima upućivanje na pravo neke druge države članice predstavlja neizbježno ograničavanje načela o potrebi primjene prava matične države članice.

(24) To je ograničenje posebno nužno radi zaštite zaposlenika koji s kreditnom institucijom imaju sklopljen ugovor o radu, da se osigura sigurnost transakcija u odnosu na neke vrste imovine i zaštite cjelovitosti uređenih tržišta koja funkcioniraju u skladu s pravom države članice i na kojima se trguje financijskim instrumentima.

(25) Transakcije obavljene u okviru sustava plaćanja i namire obuhvaćene su Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira ([1]).

(26) Donošenje ove Direktive ne dovodi u pitanje odredbe Direktive 98/26/EZ prema kojoj postupak insolventnosti ne smije imati nikakav učinak na zakonsku provedivost naloga koji su valjano uneseni u sustav, ni na jamstva dana sustavu.

(27) Neke mjere restrukturiranja ili likvidacijski postupci uključuju i imenovanje osobe koja će njima upravljati. Stoga je priznavanje te osobe i njezinih ovlasti u svim ostalim državama članicama nužan čimbenik u provedbi odluka donesenih u matičnoj državi članici. Potrebno je, međutim, odrediti granice unutar kojih ta osoba ostvaruje svoje ovlasti kad djeluje izvan matične države članice.

([1]) SL L 166, 11.6.1998., str. 45.

▼B

(28) Vjerovnici koji su s kreditnom institucijom sklopili ugovore prije donošenja određene mjere restrukturiranja ili prije pokretanja likvidacijskog postupka trebaju biti zaštićeni od odredaba utvrđenih pravom matične države članice o ništavosti, pobojnosti i neizvršivosti, ako korisnik transakcije predoči dokaze da u pravu koje je mjerodavno za tu transakciju ne postoje sredstva kojima bi se u navedenom slučaju mogao osporavati predmetni akt.

(29) Tajnost podataka o kupcima trećim stranama u sadržaju registra ili računima vezanim za određenu imovinu upisanu u te registre ili račune i, slijedom toga, i o kupcima nepokretne imovine, trebaju se čuvati čak i nakon pokretanja likvidacijskog postupka ili nakon donošenja mjera restrukturiranja. Jedini način da se sačuva tajnost podataka je da valjanost kupovine podliježe pravu mjesta na kojem se nepokretna imovina nalazi ili države pod čijom se nadležnošću vode registar ili račun.

(30) Učinci mjera restrukturiranja ili likvidacijskog postupka na sudski postupak koji je u tijeku uređeni su pravom države članice u kojoj je u tijeku sudski postupak, kao izuzeće od primjene *lex concursus*. Učinci tih mjera i postupaka na pojedinačne zahtjeve izvršenje koji proizlaze iz takvih postupaka uređeni su pravom matične države članice, u skladu s općim pravilom koje određuje ova Direktiva.

(31) Potrebno je donijeti odredbu prema kojoj upravna ili pravosudna tijela u matičnoj državi članici trebaju odmah obavijestiti nadležna tijela države članice domaćina o donošenju svake mjere restrukturiranja ili o pokretanju likvidacijskog postupka, i to ako je moguće prije donošenja mjere ili pokretanja postupka, ili ako to nije moguće, neposredno nakon toga.

(32) Čuvanje poslovne tajne, kako je određeno u članku 30. Direktive 2000/12/EZ, je neophodan čimbenik u svim informativnim i postupcima savjetovanja. Stoga ga trebaju poštovati sva upravna tijela koja sudjeluju u takvom postupku, dok pravosudna tijela u tom smislu podliježu nacionalnim odredbama koje se u odnose na njih,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

GLAVA I.

PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ova Direktiva primjenjuje se na kreditne institucije i njihove podružnice osnovane u državama članicama koje nisu države u kojima je njihovo sjedište, kako je određeno u članku 1. stavcima 1. i 3. Direktive 2000/12/EZ, pridržavajući se uvjeta i iznimaka utvrđenih u članku 2. stavku 3. te Direktive.

▼B

2. Odredbe ove Direktive, koje se odnose na podružnice kreditne institucije sa sjedištem izvan Zajednice, primjenjuju se samo kada ta institucija ima podružnice u barem dvije države članice Zajednice.

▼M1

3. Ova se Direktiva također primjenjuje na investicijska društva kako su definirana u članku 4. stavku 1. točki 2. Uredbe(EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) i njihove podružnice osnovane u državama članicama izuzev onih u kojima imaju sjedišta.

4. U slučaju primjene instrumenata sanacije i izvršavanja sanacijskih ovlasti iz Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) ova Direktiva također se primjenjuje na financijske institucije, društva i matična društva koji su obuhvaćeni područjem primjene Direktive 2014/59/EU.

5. Članci 4. i 7. ove Direktive ne primjenjuju se u slučajevima kada se primjenjuje članak 83. Direktive 2014/59/EU.

6. Članak 33. ove Direktive ne primjenjuje se u slučajevima kada se primjenjuje članak 84. Direktive 2014/59/EU.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

— „matična država članica” znači matična država članica kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 43. Uredbe (EU) br. 575/2013;

— „država članica domaćin” znači država članica domaćin kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 44. Uredbe (EU) br. 575/2013;

— „podružnica” znači podružnica kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 17. Uredbe (EU) br. 575/2013;

— „nadležno tijelo” znači nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 40. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili sanacijsko tijelo u smislu članka 2. stavka 1. točke 18. Direktive 2014/59/EU u pogledu mjera reorganizacije koje se poduzimaju u skladu s tom direktivom;

— „upravitelj” znači svaka osoba ili tijelo imenovano od strane upravnih ili pravosudnih tijela, a zadaća mu je upravljanje mjerama reorganizacije;

([1]) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

([2]) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EZ, 2012/30/EZ i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014, str. 190).

▼M1

— „upravna ili pravosudna tijela” znači ona upravna ili pravosudna tijela države članice u čijoj su nadležnosti mjere reorganizacije ili likvidacijski postupci;

— „mjere reorganizacije” znači one mjere čija je svrha očuvati ili obnoviti financijsko stanje neke kreditne institucije ili investicijskog društva kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, a mogle bi utjecati na ranije stečena prava trećih strana, uključujući mjere koje obuhvaćaju mogućnost suspenzije plaćanja, suspenzije mjera izvršenja ili smanjenje tražbina; te mjere uključuju primjenu instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti u skladu s Direktivom 2014/59/EU;

— „likvidator” znači svaka osoba ili svako tijelo imenovano od strane upravnih ili pravosudnih tijela, a zadaća mu je upravljanje postupkom likvidacije;

— „postupak likvidacije” znači ukupni postupci pokrenuti i nadzirani od strane upravnih ili pravosudnih tijela države članice s ciljem unovčenja imovine pod nadzorom tih tijela, uključujući i slučajeve u kojima je postupak priveden kraju nagodbom ili drugom sličnom mjerom;

— „uređeno tržište” znači uređeno tržište kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 22. Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([1]);

— „instrument” znači financijski instrument kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 50. podtočki (b) Uredbe (EU) br. 575/2013.

▼B

GLAVA II.

MJERE RESTRUKTURIRANJA

A. ***Kreditne institucije sa sjedištem unutar Zajednice***

Članak 3.

Donošenje mjera restrukturiranja - mjerodavno pravo

1. Upravna ili pravosudna tijela matične države članice jedina su ovlaštena odlučivati o provedbi jedne ili više mjera restrukturiranja u nekoj kreditnoj instituciji, uključujući i podružnice osnovane u drugim državama članicama.

2. Mjere restrukturiranja primjenjuju se u skladu sa zakonima, drugim propisima i postupcima koje se primjenjuju u matičnoj državi članici, osim ako je drukčije uređeno ovom Direktivom.

([1]) Direktiva (EU) 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349).

▼B

Mjere su u potpunosti učinkovite u skladu s pravom dotične države članice na cijelom području Zajednice bez dodatnih formalnosti, a odnose se također i na treće strane u drugim državama članicama, čak i kada propisi države članice domaćina, koja se na njih primjenjuju, ne predviđaju takve mjere, ili je njihova provedba podložna uvjetima koji nisu ispunjeni.

Mjere restrukturiranja proizvode učinke na cijelom području Zajednice kad i u državi članici u kojoj su donesene.

Članak 4.

Obavješćivanje nadležnih tijela države članice domaćina

Upravna ili pravosudna tijela matične države članice bez odgode bilo kojim raspoloživim sredstvom obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina o svojoj odluci da donesu neku mjeru restrukturiranja, uključujući i o praktičnim učincima koje takva mjera može imati, ako je moguće prije njezinog donošenja ili neposredno nakon toga. Informacije priopćavaju nadležna tijela matične države članice.

Članak 5.

Obavješćivanje nadzornih tijela matične države članice

Kada upravna ili pravosudna tijela države članice domaćina ocijene da je na njihovom državnom području potrebno provesti jednu ili više mjera restrukturiranja, o tome obavješćuju nadležna tijela matične države članice. Informacije priopćavaju nadležna tijela države članice domaćina.

Članak 6.

Objavljivanje

1. Kada je vjerojatno da će provedba mjera restrukturiranja o kojima je donesena odluka u skladu s člankom 3. stavcima 1. i 2. utjecati na prava trećih strana u državi članici domaćinu i kada je moguće u matičnoj državi članici uložiti žalbu protiv odluke kojom se mjera nalaže, upravna ili pravosudna tijela matične države članice ili upravitelj ili bilo koja osoba ovlaštena da to učini u matičnoj državi članici objavljuje izvadak iz odluke u *Službenom listu Europskih zajednica* te u dva nacionalna lista u svakoj od zemalja članica domaćina, posebno kako bi se omogućilo pravodobno ostvarenje prava na žalbu.

2. Izvadak iz odluke predviđen stavkom 1. dostavlja se prvom prilikom najprimjerenijim putem Uredu za službene publikacije Europskih zajednica, te u dva nacionalna lista u svakoj od zemalja članica domaćina.

3. Ured za službene publikacije Europskih zajednica objavljuje izvadak najkasnije u roku od dvanaest dana od njegove otpreme.

▼B

4. U izvatku iz odluke koji se objavljuje na službenom jeziku ili jezicima dotičnih država članica posebno se određuju namjena i pravna osnova donesene odluke, zatim rokovi za podnošenje žalbe, a posebno je potrebno jasno razumljivo navesti datume isteka rokova, te punu adresu tijela ili suda nadležnih za razmatranje žalbe.

5. Mjere restrukturiranja primjenjuju se bez obzira na mjere propisane stavcima od 1. do 3., te u cijelosti proizvode učinke u odnosu na vjerovnike, osim ako upravna ili pravosudna tijela matične države članice ili pravo te države koje regulira takve mjere predviđa drukčije.

Članak 7.

Obveza obavješćivanja poznatih vjerovnika i pravo na prijavu potraživanja

1. Kada zakonodavstvo matične države članice zahtijeva prijavu potraživanja s ciljem priznavanja, ili ako predviđa obaveznu obavijest o mjeri vjerovnicima koji imaju domicil, uobičajeno boravište ili sjedište u toj državi, upravna ili pravosudna tijela matične države članice ili upravitelj također obavješćuju poznate vjerovnike koji imaju domicil, uobičajeno boravište ili sjedište u drugim državama članicama, u skladu s postupcima utvrđenima u članku 14. i članku 17. stavku 1.

2. Kada zakonodavstvo matične države članice predviđa pravo vjerovnika koji imaju domicil, uobičajeno boravište ili sjedište u toj državi na prijavu potraživanja ili pravo da predoče primjedbe u vezi sa svojim potraživanjem, vjerovnici koji imaju domicil, uobičajeno boravište ili sjedište u drugim državama članicama također imaju isto pravo u skladu s postupcima utvrđenima u članku 16. i članku 17. stavku 2.

B. ***Kreditne institucije sa sjedištem izvan Zajednice***

Članak 8.

Podružnice kreditnih institucija trećih zemalja

1. Upravna ili pravosudna tijela države članice domaćina podružnice neke kreditne institucije koja ima sjedište izvan Zajednice bez odgode, bilo kojim raspoloživim sredstvom, obavješćuju nadležna tijela drugih država članica domaćina u kojima je institucija osnovala podružnice koje su nalaze na popisu iz članka 11. Direktive 2000/12/EZ, koji se svake godine objavljuje u *Službenom listu Europskih Zajednica*, o svojoj odluci o donošenju svake mjere restrukturiranja, uključujući i praktične učinke koje može imati ta mjera, ako je moguće prije njenog donošenja, ili u suprotnom, odmah nakon toga. Informacije priopćavaju nadležna tijela države članice domaćina čija upravna ili pravosudna tijela odlučuju o mjeri.

2. Upravna ili pravosudna tijela navedena u stavku 1. nastoje koordinirati svoje aktivnosti.

▼B

GLAVA III.

POSTUPAK LIKVIDACIJE

A. *Kreditne institucije sa sjedištem u Zajednici*

Članak 9.

Pokretanje postupka likvidacije - informacije koje se priopćuju drugim nadležnim tijelima

1. Upravna ili pravosudna tijela matične države članice nadležna za likvidaciju jedina su ovlaštena odlučivati o pokretanju likvidacijskog postupka koji se odnosi na kreditne institucije, uključujući i podružnice osnovane u drugim državama članicama.

Odluka o pokretanju postupka likvidacije koju su donijele upravna ili pravosudna tijela matične države članice priznaje se, bez dodatnih formalnosti, na državnom području svih drugih država članica i u njima proizvodi učinke kada i u državi članici u kojoj je postupak pokrenut.

2. Upravna ili pravosudna tijela matične države članice bez odgađanja, bilo kojim raspoloživim sredstvom, obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina o svojoj odluci o pokretanju postupka likvidacije, kao i o praktičnim učincima koje takav postupak može donijeti, ako je moguće prije njegovog pokretanja, a ako to nije moguće, neposredno nakon pokretanja. Informacije priopćavaju nadležna tijela matične države članice.

Članak 10.

Mjerodavno pravo

1. Kreditna institucija likvidira se u skladu s pravom, propisima i postupkom mjerodavnim u njezinoj matičnoj državi članici, ako ova Direktiva ne predviđa drukčije.

2. Pravo matične države članice posebno određuje:

(a) dobra koja podliježu upravljanju i način postupanja s dobrima koja je kreditna institucija stekla nakon pokretanja likvidacijskog postupka;

(b) odnosne ovlasti kreditne institucije i likvidatora;

(c) uvjete pod kojima je moguće zatražiti prijeboj;

(d) učinke postupka likvidacije na važeće ugovore u kojima je kreditna institucija jedna od ugovornih strana;

(e) učinke postupka likvidacije na postupke koje su pokrenuli pojedini vjerovnici, s izuzetkom postupaka u tijeku kako predviđa članak 32.;

▼B

(f) potraživanja koja se prijavljuju kreditnoj instituciji, te postupanje s potraživanjima nakon pokretanja likvidacijskog postupka;

(g) pravila koja uređuju prijavu, ovjeru i prihvat potraživanja;

(h) pravila koja uređuju raspodjelu prihoda od unovčenja imovine, razvrstavanje potraživanja i prava vjerovnika koji su dobili djelomičnu isplatu nakon pokretanja postupka insolventnosti na temelju stvarnog prva ili prijebojem;

(i) uvjete za zaključivanje postupka insolventnosti, posebno nagodbom, te učinke takvog zaključivanja postupka;

(j) prava vjerovnika nakon zaključivanja postupka likvidacije;

(k) tko snosi troškove i izdatke nastale tijekom likvidacijskog postupka;

(l) pravila koja se odnose na ništavost, pobojnost ili neizvršivost pravnih akata koji negativno utječu na vjerovnike;

Članak 11.

Savjetovanje s nadležnim tijelima prije dobrovoljne likvidacije

1. Upravljačka tijela kreditne institucije se na najprimjereniji način savjetuju s nadležnim tijelima matične države članice prije donošenja odluke o dobrovoljnoj likvidaciji.

2. Dobrovoljna likvidacija kreditne institucije ne isključuje donošenje mjere restrukturiranja ili pokretanje likvidacijskog postupka.

Članak 12.

Oduzimanje odobrenja za rad kreditne institucije

1. Ako se o pokretanju likvidacijskog postupka neke kreditne institucije odlučuje zbog nepostojanja ili neuspjeha mjera restrukturiranja, odobrenje za rad izdano toj instituciji oduzima se posebno postupkom utvrđenim u članku 22. stavku 9. Direktive 2000/12/EZ.

2. Oduzimanje odobrenja za rad predviđeno u stavku 1. ne sprečava osobu ili osobe kojima je povjerena likvidacija da nastave s nekim aktivnostima kreditne institucije u mjeri u kojoj je to nužno ili odgovara potrebama likvidacije.

Matična država članica može predvidjeti da se takve aktivnosti nastave uz pristanak i pod nadzorom nadležnih tijela te države članice.

▼B

Članak 13.

Objava

Likvidatori ili bilo koja upravna ili pravosudna tijela čine javnom odluku o pokretanju likvidacijskog postupka objavljivanjem izvatka iz odluke o likvidaciji u *Službenom listu Europskih zajednica* i u najmanje dva nacionalna lista u svakoj od država članica domaćina.

Članak 14.

Pružanje informacija poznatim vjerovnicima

1. Kada je pokrenut postupak likvidacije, upravna ili pravosudna tijela matične države članice ili likvidator bez odgode pojedinačno obavješćuju poznate vjerovnike koji imaju domicil, uobičajeno boravište ili sjedište u nekoj drugoj državi članici, osim u slučajevima kada pravo matične države članice ne zahtijeva prijavu potraživanja s ciljem njegovog priznavanja.

2. Ta informacija dana otpremanjem obavijesti posebno sadrži informacije o rokovima i sankcijama utvrđenim u vezi s tim rokovima, o tijelima ovlaštenim za zaprimanje prijava potraživanja ili primjedaba vezanih uz potraživanja, te o drugim utvrđenim mjerama. Takva obavijest također navodi trebaju li vjerovnici, čija su potraživanja povlaštena ili su osigurana stvarnim pravom, podnijeti prijavu potraživanja.

Članak 15.

Ispunjavanje obveza

Ako je neka obveza ispunjena u korist kreditne institucije koja nije pravna osoba i koja je predmet likvidacijskog postupka pokrenutog u drugoj državi članici, a trebala je biti ispunjena u korist likvidatora u tom postupku, smatra se da je osoba koja ispunjava obvezu izvršila tu obvezu ako nije znala za pokretanje postupka. Ako je takva obveza ispunjena prije objave predviđene člankom 13., u nedostatku dokaza o suprotnom, pretpostavlja se da osoba koja ispunjava obvezu nije bila upoznata s pokretanjem likvidacijskog postupka; ako je obveza ispunjena nakon objave predviđene člankom 13., u nedostatku dokaza o suprotnom, pretpostavlja se da je osoba koja ispunjava obvezu bila upoznata s pokretanjem postupka.

Članak 16.

Pravo na prijavu potraživanja

1. Svaki vjerovnik koji ima domicil, uobičajeno boravište ili sjedište u nekoj od država članica koja nije matična država članica, uključujući i tijela javne vlasti država članica, ima pravo prijaviti potraživanja ili podnijeti primjedbe koje se tiču potraživanja u pisanom obliku.

2. S potraživanjima svih vjerovnika, koji imaju domicil, uobičajeno boravište ili sjedište u nekoj od država članica koja nije matična država članica, postupa se na isti način i razvrstava ih se na isti stupanj kao i potraživanja jednakovrijedne naravi koja mogu prijaviti vjerovnici koji imaju domicil, uobičajeno boravište ili sjedište u matičnoj državi članici.

▼B

3. Osim u slučajevima u kojima pravo matične države članice predviđa podnošenje primjedaba u vezi s potraživanjima, vjerovnik dostavlja preslike popratnih dokumenata, ako postoje, i navodi prirodu potraživanja, datum kada je ono nastalo i njegov iznos te poziva li se na pravo prvenstva, na stvarnopravno osiguranje ili na pridržaj prava vlasništva s obzirom na potraživanje i koja je imovina pokrivena njegovim sredstvom osiguranja.

Članak 17.

Jezici

1. Informacije predviđene člancima 13. i 14. pružaju se na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika matične države članice. U tu se svrhu koristi obrazac kojemu u zaglavlju na svim službenim jezicima Europske unije stoji naslov: „Poziv na prijavu potraživanja. Rokovi kojih se treba pridržavati”, ili ako pravo matične države članice predviđa podnošenje primjedaba u vezi s potraživanjima, naslov: „Poziv na podnošenje primjedaba u vezi s potraživanjem. Rokovi kojih se treba pridržavati”.

2. Svaki vjerovnik koji ima domicil, uobičajeno boravište ili sjedište u nekoj od država članica koja nije matična država članica može prijaviti potraživanje ili podnijeti primjedbe u vezi s njegovim potraživanjem na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika te druge države članice. U tom slučaju, međutim, prijava potraživanja koju podnosi ili primjedbe koje podnosi u vezi sa svojim potraživanjem moraju imati zaglavlje naslova: „Prijava potraživanja” ili „Podnošenje primjedaba u vezi s potraživanjem”, na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika matične države članice. Uz to se od vjerovnika može zatražiti da prijavljeno potraživanje ili podnesene primjedbe u vezi s potraživanjima dostave i u prijevodu na taj jezik.

Članak 18.

Redovito pružanje informacija vjerovnicima

Likvidatori redovito i na odgovarajući način obavješćuju vjerovnike, posebno o tijeku likvidacijskog postupka.

B. ***Kreditne institucije sa sjedištem izvan Zajednice***

Članak 19.

Podružnice kreditnih institucija trećih zemalja

1. Upravna ili pravosudna tijela države članice domaćina podružnice kreditne institucije sa sjedištem izvan Zajednice, bez odgode bilo kojim raspoloživim sredstvom obavješćuju nadležna tijela drugih država članica domaćina u kojima je ta kreditna institucija osnovala podružnice s popisa iz članka 11. Direktive 2000/12/EZ i koji se svake godine objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica*, o svojoj odluci o pokretanju likvidacijskog postupka te o praktičnim učincima koje taj postupak može imati, ako je moguće prije pokretanja postupka, a ako nije, odmah nakon pokretanja. Informacije priopćavaju nadležna tijela prve gore spomenute države članice domaćina.

▼B

2. Upravna ili pravosudna tijela koje odluče pokrenuti postupak likvidacije neke podružnice kreditne institucije sa sjedištem izvan Zajednice, obavješćuje nadležna tijela drugih država članica domaćina da je pokrenut likvidacijski postupak i da je oduzeto odobrenje za rad.

Informacije priopćavaju nadležna tijela države članice domaćina koja je odlučila pokrenuti postupak.

3. Upravna ili pravosudna tijela iz stavka 1. nastoje koordinirati svoje aktivnosti.

Svi likvidatori isto tako nastoje koordinirati svoje aktivnosti.

GLAVA IV.

ZAJEDNIČKE ODREDBE MJERA RESTRUKTURIRANJA I LIKVIDACIJSKOG POSTUPKA

Članak 20.

Učinci na određene ugovore i prava

Učinci mjera restrukturiranja ili pokretanja likvidacijskog postupka na:

(a) ugovore o radu i radne odnose podliježu isključivo pravu države članice koje je primjenjivo na ugovore o radu;

(b) ugovor koji daje pravo na korištenje ili stjecanje nepokretne imovine podliježe isključivo pravu države članice na čijem se području nalazi nepokretna imovina. Navedeno pravo utvrđuje je li imovina pokretna ili nepokretna;

(c) prava u vezi s nepokretnom imovinom, brodovima ili zrakoplovima koji podliježu obvezi upisa u javni registar podliježu isključivo pravu države članice u čiji su registar upisani.

Članak 21.

Stvarna prava trećih osoba

1. Donošenje mjera restrukturiranja ili pokretanje likvidacijskog postupka ne utječe na stvarna prava vjerovnika ili trećih strana na materijalnu ili nematerijalnu, pokretnu ili nepokretnu imovinu - kako na točno određeni dio imovine, tako i na ukupan zbroj neodređenih dijelova imovine koji se s vremena na vrijeme mijenjaju - koji pripadaju kreditnoj instituciji i koji se nalaze na državnom području neke druge države članice u trenutku donošenja takvih mjera ili pokretanja takvog postupka.

2. Prava iz stavka 1. posebno znače:

(a) pravo raspolagati imovinom ili dati na raspolaganje imovinu i pravo na naplatu od primitaka ili iz prihoda od te imovine, posebno na temelju založnog prava ili hipoteke;

▼B

(b) isključivo pravo na namirenje potraživanja, posebno u slučaju založnog prava na potraživanju ili ustupanjem potraživanja radi osiguranja;

(c) pravo zahtijevati povrat imovine ili uspostavu prijašnjeg stanja od bilo koga tko je u njezinom posjedu ili je koristi protivno volji strane koja na nju ima pravo;

(d) stvarno pravo na ubiranje plodova neke imovine.

3. Pravo upisano u javni registar i izvršivo protiv trećih strana, po kojem je moguće steći stvarno pravo u smislu stavka 1., smatra se stvarnim pravom.

4. Stavak 1. ne isključuje mogućnost pokretanja postupka za proglašenje ništavnosti, pobojnosti ili neizvršivosti utvrđene u članku 10. stavku 2. točki l.

Članak 22.

Pridržaj prava vlasništva

1. Donošenje mjera restrukturiranja ili pokretanje likvidacijskog postupka za kreditnu instituciju koja kupuje neku imovinu ne utječe na prava prodavatelja temeljena na pridržaju prava vlasništva, ako se u vrijeme donošenja takvih mjera ili pokretanja takvog postupka ta imovina nalazi na državnom području neke od država članica koja nije država u kojoj su spomenute mjere donesene ili je pokrenut spomenuti postupak.

2. Donošenje mjera restrukturiranja ili pokretanje likvidacijskog postupka koji se odnose na kreditnu instituciju koja prodaje neku imovinu, nakon predaje imovine, ne predstavlja osnovu za raskid ugovora ili prekid prodaje te ne sprečava kupca da stekne vlasništvo ako se u vrijeme donošenja takvih mjera ili pokretanja takvog postupka prodana imovina nalazila na državnom području neke od država članica koja nije država u kojoj su donesene te mjere ili je pokrenut takav postupak.

3. Stavci 1. i 2. ne isključuju mogućnost pokretanja postupka za utvrđivanje ništavosti, pobojnosti ili neizvršivosti utvrđene u članku 10. stavku 2. točki (l)

Članak 23.

Prijeboj

1. Donošenje mjera restrukturiranja ili pokretanje likvidacijskog postupka ne utječe na pravo vjerovnika da zahtijevaju prijeboj svojih potraživanja s potraživanjima kreditne institucije, ako je takav prijeboj dozvoljen pravom koji se primjenjuje na potraživanja kreditne institucije.

2. Stavak 1. ne isključuje mogućnost pokretanja postupka za utvrđivanje ništavosti, pobojnosti ili neizvršivosti utvrđene u članku 10. stavku 2. točki (l).

▼B

Članak 24.

Lex rei sitae

Izvršavanje vlasničkih ili drugih prava u instrumentima, čije postojanje ili prijenos podrazumijeva upis u neki registar, račun ili u središnji depozitarni sustav koji se vode ili se nalaze u nekoj državi članici podliježe pravu države članice u kojoj se vode ili se nalazi taj registar, račun, ili središnji depozitarni sustav u koji su ta prava upisana.

▼M1

Članak 25.

Sporazumi o netiranju

Ne dovodeći u pitanje članke 68. i članka 71. Direktive 2014/59/EU, sporazume o netiranju uređuje isključivo ugovorno pravo kojim se uređuju takvi sporazumi.

Članak 26.

Repo ugovori

Ne dovodeći u pitanje članke 68. i članka 71. Direktive 2014/59/EU i članak 24. ove Direktive, repo ugovore uređuje isključivo ugovorno pravo kojim se uređuju takvi sporazumi.

▼B

Članak 27.

Uređena tržišta

Ne dovodeći u pitanje članak 24., transakcije izvršene u kontekstu uređenog tržišta podliježu isključivo ugovornom pravu koji regulira takve transakcije.

Članak 28.

Dokaz o imenovanju likvidatora

1. Imenovanje upravitelja ili likvidatora dokazuje se ovjerenom preslikom izvorne odluke o njegovom imenovanju ili bilo kojom drugom potvrdom koju su izdale upravna ili pravosudna tijela matične države članice.

Postoji mogućnost potrebe za prijevodom na službeni jezik ili na jedan od službenih jezika države članice na području koje upravitelj ili likvidator želi djelovati. Nije potrebna legalizacija niti druge slične formalnosti.

2. Upravitelji ili likvidatori imaju na državnom području svih država članica prava izvršavanja ovlasti jednaka onima koje imaju na području matične države članice. Oni mogu također imenovati osobe koje će im pomagati ili ih, prema potrebi, zastupati za vrijeme trajanja mjera restrukturiranja ili postupka likvidacije, posebno u državama članicama domaćinima i, točnije, kako bi pomogli prevladati teškoće na koje nailaze vjerovnici u državi članici domaćinu.

▼B

3. Prilikom izvršavanja svojih ovlasti upravitelj ili likvidator se pridržava prava one države članice na čijem državnom području želi poduzimati radnje, posebno u vezi s postupkom unovčenja imovine i pružanja informacija zaposlenicima. Njihove ovlasti ne smiju uključivati upotrebu sile ili pravo odlučivanja u pravnim postupcima ili sporovima.

Članak 29.

Upis u javni registar

1. Upravitelj, likvidator ili bilo koje upravno ili pravosudno tijelo matične države članice može zatražiti da se mjera restrukturiranja ili odluka o pokretanju likvidacijskog postupka upišu u zemljišne knjige, trgovački registar ili bilo koji drugi registar koji se vodi u drugim državama članicama.

Država članica može, međutim, propisati obvezno upisivanje. U tom slučaju osoba ili tijelo iz prethodnog podstavka poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurao takav upis.

2. Troškovi upisa smatraju se troškovima nastalim tijekom postupka.

Članak 30.

Štetni pravni akti

1. Članak 10. ne primjenjuje se s obzirom na pravila koja se odnose na ništavost, pobojnost ili neizvršivost pravnih akata štetnih po vjerovnike u cjelini ako onaj koji ima koristi od tih akata pribavi dokaz da:

— akt koji je štetan za vjerovnike u cjelini podliježe pravu neke od država članica koja nije matična država članica, i

— da pravo ne dozvoljava nikakvu mogućnost osporavanja dotičnog akta.

2. Kad mjera restrukturiranja o kojoj je odluku donijelo pravosudno tijelo predviđa da se pravila koja se tiču ništavosti, pobojnosti i neizvršivosti pravnog akta koji negativno utječe na vjerovnike u cjelini provedu prije donošenja mjere, članak 3. stavak 2. ne primjenjuje se u slučajevima koje predviđa stavak 1. ovog članka.

Članak 31.

Zaštita trećih

Ako neka kreditna institucija aktom zaključenim nakon donošenja mjera restrukturiranja ili pokretanja likvidacijskog postupka, uz naknadu raspolaže:

— nepokretnom imovinom.

— brodom ili zrakoplovom koji podliježu obvezi upisa u javni registar, ili

— instrumentima ili pravima na instrumente čije postojanje ili prijenos podrazumijeva upis u neki registar, račun ili u središnji depozitarni sustav koji se vode u nekoj državi članici,

▼B

valjanost tog akta podliježe pravu one države članice na čijem se državnom području nalazi nepokretna imovina ili pod čijom se nadležnošću vodi registar, račun ili depozitarni sustav.

Članak 32.

Sudski postupci u tijeku

Učinci mjera restrukturiranja ili postupka likvidacije na neki sudski postupak u tijeku u vezi s imovinom ili pravom kojeg je lišena kreditna institucija podliježu isključivo pravu države članice u kojoj je u tijeku neriješeni sudski postupak.

Članak 33.

Čuvanje poslovne tajne

Sve osobe koje trebaju primiti ili dati informacije u vezi s postupcima obavješćivanja ili savjetovanja utvrđenim u člancima 4., 5., 8., 9., 11. i 19. obvezni su čuvati poslovnu tajnu, u skladu s pravilima i uvjetima utvrđenim u članku 30. Direktive 2000/12/EZ, s izuzetkom pravosudnih tijela na koja se primjenjuju postojeće nacionalne odredbe.

GLAVA V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 34.

Provedba

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom dana 5. svibnja 2004. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Nacionalne odredbe donesene radi primjene ove Direktive primjenjuju se samo na mjere restrukturiranja donesene ili na likvidacijski postupak pokrenut nakon datuma iz prvog podstavka. Mjere usvojene ili postupak pokrenut prije tog datuma mora nastaviti podlijegati zakonu koji se na njih primjenjivao u vrijeme donošenja odnosno pokretanja.

2. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

3. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

▼B

Članak 35.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave.

Članak 36.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.